

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1421/2025
25.11.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Светлане Томић Јокић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Машом Денић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Вићентија Даријевића, поднетом против решења Апелационог суда у Београду Кж1 564/25 од 09.09.2025. године, у седници већа одржаној дана 25.11.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Вићентија Даријевића, поднет против решења Апелационог суда у Београду Кж1 564/25 од 09.09.2025. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К 470/23 од 03.04.2025. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ и осуђен на новчану казну у износу од 350.000,00 динара, коју је окривљени дужан да плати у року од три месеца од правноснажности пресуде, с тим да ће суд, уколико окривљени не плати новчану казну у остављеном року, исту заменити казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне, одредити један дан казне затвора, с тим да казна затвора не може бити дужа од шест месеци, у ком случају ће му се у изречену казну затвора урачунати време проведено у притвору, рачунајући од 16.05.2023. године до 11.08.2023. године.

Истом пресудом окривљеном је, на основу члана 87. КЗ у вези члана 246а став 5. КЗ, изречена мера безбедности одузимања предмета – опојне дроге наведене у изреци пресуде. На основу члана 264. став 1.ЗКП, окривљени АА је обавезан да накнади трошкове кривичног поступка, о чијој висини ће суд одлучити накнадно посебним решењем.

Решењем Апелационог суда у Београду Кж1 564/25 од 09.09.2025. године усвојена је жалба јавног тужиоца ВЈТ у Београду, укинута пресуда Вишег суда у Београду К 470/23 од 03.04.2025. године и предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Вићентије Даријевић поднео је захтев за заштиту законитости против решења Апелационог суда у Београду Кж1 564/25 од 09.09.2025. године, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП у вези члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев за заштиту законитости као основан, укине побијано решење и предмет врати на поновни поступак и одлуку органу поступка или да преиначи побијано решење тако што ће потврдити пресуду Вишег суда у Београду К 470/23 од 03.04.2025. године.

Врховни суд је у седници већа одржаној у смислу одредаба члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је недозвољен.

Одредбом члана 482. став 1. ЗКП прописано је да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном подношењу, овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости под условима прописаним у овом закону.

У конкретном случају, захтев за заштиту законитости поднет је против другостепене одлуке Апелационог суда у Београду Кж1 564/25 од 09.09.2025. године, којом је на основу члана 458. став 1. ЗКП, тај суд усвојио жалбу јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду и укинуо првостепену пресуду Вишег суда у Београду К 470/23 од 03.04.2025. године и предмет вратио првостепеном суду на поновно суђење.

Наведено решење не представља правноснажну одлуку против које се у смислу члана 482. ЗКП, може поднети захтев за заштиту законитости, јер иако исто има формалну правноснажност (с обзиром да жалба против решења другостепеног суда није дозвољена), нема материјалну правноснажност, јер том одлуком није решена предметна кривичноправна ствар, односно није правноснажно окончан поступак у овој кривично – правној ствари.

У ситуацији када одлука суда против које је поднет захтев за заштиту законитости не испуњава услове правноснажности није било законских услова, у смислу члана 482. став 1. ЗКП, за подношење захтева за заштиту законитости против те одлуке, из којих разлога је захтев браниоца окривљеног АА, оцењен као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни суд је, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 482. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић